

Przewidziany w uregulowaniu niemieckim obowiązek zwrotu w przypadku zaprzestania podleganiu nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu dotyczy przede wszystkim cudzoziemców. Liczba cudzoziemców, którzy po zaprzestaniu aktywności zawodowej powracają do kraju ojczystego jest wielokrotnie wyższa niż liczba Niemców, którzy jako emeryci przenoszą się za granicę. Ponadto obowiązek zwrotu zniechęca zainteresowanych do przenoszenia miejsca zamieszkania do innego państwa członkowskiego. Poza tym wspomniane uregulowanie może sprawić obniżenie wartości premii dla pracowników migrujących w stosunku do pracowników krajowych i wprowadzać w ten sposób ukrytą dyskryminację, już na poziomie przyznania tego przywileju. Dotyczy to przypadków, gdy pracownik migrujący chcąc uniknąć zwrotu nie wystąpi w ogóle z wnioskiem o przyznanie premii. Także w tym przypadku trudno znaleźć uzasadnienie dla takiego uregulowania. Natomiast spójność podatkowa została zabezpieczona już poprzez postanowienia umów o unikaniu podwójnego opodatkowania. Obowiązek zwrotu w przypadku zaprzestania podlegania nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu stanowi zatem również ukrytą dyskryminację z powodu przynależności państwowej i narusza art. 39 WE, art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 1612/68, jak również art. 12 oraz 18 WE.

(¹) Dz.U. L 257, str. 2.

Skarga wniesiona w dniu 6 czerwca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-270/07)

(2007/C 199/31)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: F. Erlbacher i A. Szymkowska)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że Republika Federalna Niemiec uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 1 i art. 5 ust. 3 i 4 dyrektywy 85/73 (¹) oraz od dnia 1 stycznia 2007 r. z art. 27 ust. 2, 4 i 10 rozporządzenia nr 882/2004 (²), ewentualnie w dalszym ciągu narusza te przepisy, ponieważ § 4 V Ausführungsgesetz zum Fleischhygienerecht und zum Geflügelfleischrecht (piątej ustawy wykonawczej dotyczącej przepisów sanitarnych w sprawie mięsa i mięsa drobiowego) kraju związkowego Szlezwiku-Holsztyna nie został dostosowany do tych przepisów wspólnotowych;

— obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 1 ust. 1 dyrektywy 85/73/EWG państwa członkowskie zobowiązane były do zapewnienia pobierania opłaty w celu pokrycia kosztów powstających przy badaniach i kontrolach mięsa na podstawie różnych dyrektyw. Szczegółowe zasady obliczania i pobierania tych opłat wspólnotowych, które zastępują wszelkie inne opłaty pobierane przez państwowe, regionalne lub komunalne władze państw członkowskich, zostały określone w załącznikach do dyrektywy. Artykuł 5 ust. 1 wspomnianej dyrektywy przewiduje, że opłaty wspólnotowe ustala się na poziomie, który umożliwia pokrycie kosztów poniesionych przez właściwe władze z tytułu badań i kontroli. Zgodnie z ust. 3 tego artykułu państwa członkowskie upoważnione są do pobierania kwot wyższych od opłat wspólnotowych z zastrzeżeniem, że pobrana opłata nie jest wyższa od faktycznego kosztu inspekcji. W wyroku w sprawach połączonych C-284/00 i C-288/00 Stratmann i in. Trybunał orzekł już, że z brzmienia i celu dyrektyw 85/73 i 64/433 wynika, że koszty badań bakteriologicznych objęte są opłatą wspólnotową. Po zastąpieniu dyrektywy 85/73 rozporządzeniem nr 882/2004 z dniem 1 stycznia 2007 r. stan sprawy w tym przedmiocie się nie zmienił.

Komisja uważa, że przepisy ustawy wykonawczej Szlezwiku-Holsztyna, które przewidują obok opłat ryczałtowych za badania mięsa dodatkowo opłaty za badania bakteriologiczne, naruszają te przepisy prawa wspólnotowego i nie uwzględniają wykładni tych przepisów udzielonej przez Trybunał w wyroku w sprawie Stratmann i in.

Należy stwierdzić przede wszystkim, że badania bakteriologiczne należą do badań i kontroli sanitarnych w rozumieniu rozporządzenia nr 854/2004, których koszty powinny być pokryte z opłaty wspólnotowej. Państwa członkowskie mogą wprawdzie pobierać kwotę wyższą od opłat przewidzianych w załączniku do dyrektywy 85/73/EWG, o ile pobrana opłata całkowita nie przekracza faktycznych kosztów badania, niemniej każda podwyżka przyjęta przez państwo członkowskie powinna dotyczyć samej kwoty ryczałtowej. Specjalna opłata przewyższająca opłatę wspólnotową powinna pokrywać wszelkie faktycznie powstałe koszty. Przypadku wyższych kosztów nie można przywoływać w odniesieniu do przepisu prawa krajowego przewidującego obciążanie kosztami badań bakteriologicznych obok opłat ryczałtowych. Nie stanowi to bowiem ogólnej podwyżki ryczałtowej kwoty opłaty wspólnotowej, która obejmuje wszelkie faktycznie powstałe koszty.

Przepis taki jak obowiązujący przepis ustawy wykonawczej Szlezwiku-Holsztyna stoi na przeszkodzie praktycznej skuteczności odnośnych przepisów wspólnotowych. Dzięki tym zharmonizowanym przepisom powinny być bowiem usunięte zakłócenia konkurencji w dziedzinie finansowania badań i kontroli sanitarnych świeżego mięsa, których można się spodziewać w przypadku różnic pomiędzy państwami członkowskimi na tym obszarze. Trybunał uznał również, że cel ten byłby zagrożony, jeżeli określone badania przewidziane w prawie wspólnotowym

nie byłyby objęte zharmonizowanym w ten sposób wspólnym systemem finansowania, lecz mogłyby być wprowadzane specjalne opłaty krajowe za te badania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 32, str. 14.

⁽²⁾ Dz.U. L 165, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 8 czerwca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-275/07)

(2007/C 199/32)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Wilms oraz M. Velardo)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

stwierdzenie, że

— odmawiając zapłaty na rzecz Komisji odsetek za zwłokę w wysokości 847,06 euro związanych ze zwłoką w dokonaniu wpisu dochodów z ceł w rachunkach oraz odmawiając dostosowania przepisów krajowych do uregulowania wspólnotowego dotyczącego wpisu w rachunkach bezspornych operacji celnych objętych zabezpieczeniem w zakresie tranzytu wspólnotowego oraz

— odmawiając zapłaty na rzecz Komisji odsetek za zwłokę w wysokości 3 322 euro związanych z niedotrzymaniem terminu określonego przez uregulowanie wspólnotowe w odniesieniu do wpisu do rachunków A dochodów z ceł w ramach tranzytu wspólnotowego zgodnie z konwencją TIR

Republika Włoska naruszyła zobowiązania wynikające z rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1552/89 ⁽¹⁾ z dnia 29 maja 1989 r. wykonującego decyzję 88/376/EWG w sprawie systemu środków własnych Wspólnot, a w szczególności z art. 6 ust. 2 lit. a) tego rozporządzenia, które z mocą od dnia 31 maja 2000 r. zostało zastąpione rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 ⁽²⁾ z dnia 22 maja 2000 r. wykonującym decyzję 94/728/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot, a w szczególności z art. 6 ust. 3 lit. a) tego rozporządzenia.

— obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja wystąpiła przeciwko dwóm decyzjom Republiki Włoskiej. Pierwsza z nich dotyczyła odmowy zapłaty na rzecz Komisji odsetek za zwłokę w wysokości 847,06 euro związanych ze zwłoką w dokonaniu wpisu dochodów z ceł w rachunkach oraz odmowy dostosowania przepisów krajowych do uregulowania wspólnotowego dotyczącego wpisu w rachunkach bezspornych operacji celnych objętych zabezpieczeniem w zakresie tranzytu wspólnotowego. Druga decyzja dotyczyła odmowy zapłaty na rzecz Komisji odsetek za zwłokę w wysokości 3322 euro związanych z niedotrzymaniem terminu określonego przez uregulowanie wspólnotowe w odniesieniu do wpisu do rachunków A dochodów z ceł w ramach tranzytu wspólnotowego zgodnie z konwencją TIR.

Skarżąca podnosi, że Republika Włoska naruszyła nie tylko art. 8 i 11 rozporządzenia nr 1552/89, lecz także zobowiązania wynikające z art. 6 ust. 2 lit. a) rozporządzenia, które z mocą od dnia 31 maja 2000 r. zostało zastąpione rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonującym decyzję 94/728/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot, a szczególności art. 6 ust. 3 lit. a) tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 155, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 130, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Liège (Belgia) w dniu 13 czerwca 2007 r. — Etat belge przeciwko SA Truck Center

(Sprawa C-282/07)

(2007/C 199/33)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel de Liège (neuvième chambre).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Etat belge

Strona pozwana: SA Truck Center